

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1962-1963.

15 JANVIER 1963.

Proposition de loi complétant l'article 16 de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. **CHOT**.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi n° 18 de M. le Sénateur de Stexhe a pour but d'ajouter à la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs un alinéa assimilant « le fonds commun de garantie » à l'assureur pour l'application des articles 9 et 10 de ladite loi.

Le rapport présenté au Sénat par le soussigné, lors de la discussion de la loi du 1er juillet 1956, tranchait le problème spécifiant : « La Commission estime que la notion d'assureur au sens général de l'article 9 doit être comprise d'une manière générale et que le Fonds de Garantie qui doit indemniser une personne lésée par un automobiliste non-assuré, pourra intervenir ou être mis en cause devant la juridiction répressive » (Doc. Sénat n° 276, session de 1955-1956, p. 4).

Malgré cet avis formel sur l'interprétation du texte litigieux, certaines juridictions répressives n'ont pas

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Rolin, président; Camby, Carpels, De Baeck, de Stexhe, Dua, Hambye, Lagae, Lilar, Oblin, Orban, Van Bogaert, Van Cauwelaert, Vandekerckhove, Mme Vandervelde et M. Chot, rapporteur.

R. A 6389

Voir :

Document du Sénat :

18 (Session de 1962-1963) : Proposition de loi.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1962-1963.

15 JANUARI 1963.

Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 16 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. **CHOT**.

DAMES EN HEREN,

Het voorstel van wet n° 18 van senator de Stexhe heeft ten doel de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen aan te vullen met een lid, waarbij voor de toepassing van de artikelen 9 en 10 van bedoelde wet het gemeenschappelijk waarborgfonds wordt gelijkgesteld met de verzekeraar.

Het verslag, dat door de ondergetekende in de Senaat werd voorgedragen bij de bespreking van de wet van 1 juli 1956, loste de vraag op als volgt : « De Commissie is van oordeel dat het begrip verzekeraar in de zin van artikel 9, in zijn algemene betekenis moet worden verstaan en dat het waarborgfonds, dat een door een niet verzekerd automobilist benadeelde schadeloos dient te stellen, voor het strafreglement zal kunnen tussenkomen of in de zaak worden betrokken » (Gedr. St. Senaat n° 276, Zitting 1955-1956, blz. 4).

Niettegenstaande dit uitdrukkelijk advies over de strekking van de bewuste wettekst, hebben sommige

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Rolin, voorzitter; Camby, Carpels, De Baeck, de Stexhe, Dua, Hambye, Lagae, Lilar, Oblin, Orban, Van Bogaert, Van Cauwelaert, Vandekerckhove, Mevr. Vandervelde en de heer Chot, verslaggever.

R. A 6389

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

18 (Zitting 1962-1963) : Voorstel van wet.

cru pouvoir appliquer la loi dans ce sens, estimant que cette interprétation est contraire au droit commun qui, en matière répressive, doit être d'interprétation stricte.

En effet, l'arrêt du 17 novembre 1958 de la Cour de Cassation semble partager cette interprétation stricte de la loi.

Devant une telle controverse, il est de l'intérêt tant de la partie lésée que des organismes publics ou privés qui doivent dédommager les victimes, que le fonds commun de garantie puisse intervenir soit volontairement, soit en y étant contraint devant les juridictions répressives appelées à connaître des faits ayant lésé les victimes.

La proposition de loi ne fait donc que préciser en termes légaux la volonté du législateur de 1956 et est destinée à mettre fin au débat jurisprudentiel qui, s'il peut se justifier dans la lettre, est contraire à l'esprit de la loi originale.

Pour cette raison votre Commission a préféré rédiger le texte sous forme de loi interprétative.

La proposition de loi amendé, ainsi que le présent rapport, ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. CHOT.

Le Président,
H. ROLIN.

**

TEXTE PRESENTE PAR LA COMMISSION.

Nouvel intitulé : Proposition de loi interprétant les article 9 et 10 de la loi du 1er juillet 1956, relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

ARTICLE UNIQUE.

Les dispositions des articles 9 et 10 de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs sont interprétées comme comprenant dans le terme « assureur » le fonds commun de garantie, visé à l'article 15, § 1er, alinéa 2 de la dite loi.

strafgerechten het verkieslijk geacht de wet niet in deze zin toe te passen, in de mening dat de bovenvermelde interpretatie indruist tegen het gemeen recht, krachtens hetwelk strafwetten strikt dienen te worden uitgelegd.

In een arrest van 17 november 1958 schijnt het Hof van Cassatie zich inderdaad aan te sluiten bij de stelling van de strikte wetsuitlegging.

Tegenover deze twistvraag valt op te merken dat zowel de benadeelde partij als de openbare of private lichamen, die de slachtoffers moeten schadeloosstellen er belang bij hebben dat het waarborgfonds vrijwillig of gedwongen kan tussenkomen voor de strafgerechten, die kennis moeten nemen van de schadegevallen.

Het voorgelegde wetsvoorstel doet dus niets anders dan de bedoeling van de wetgever van 1956 in wettelijke termen vast te leggen en beoogt een eind te maken aan de betwisting in de rechtspraak die, al is zij naar de letter te rechtvaardigen, toch strijdig is met de geest van de oorspronkelijke wet.

Daarom heeft uw Commissie verkozen aan de tekst de vorm te geven van een interpretatieve wet.

Het aldus gewijzigde voorstel van wet en dit verslag zijn met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. CHOT.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

**

TEKST VOORGEDRAGEN DOOR DE COMMISSIE.

Nieuw opschrift : Voorstel van wet tot uitlegging van de artikelen 9 en 10 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

ENIG ARTIKEL.

De artikelen 9 en 10 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen worden in die zin uitgelegd, dat het gemeenschappelijk waarborgfonds, bedoeld bij artikel 15, § 1, tweede lid, van gezegde wet, mede vervat is in de term « verzekeraar ».